



Barna Béla (Máramarossziget, 1909. márc. 30 — Debrecen, 1990. jún. 18): egyetemi tanár.

Barna Béla a 20. századi tudós tanárok egy jellegzetes képviselője volt. Pedagógus családból származott, édesapja és anyai nagyapja publikáló néptanítók voltak. Az intellektuális család gazdag könyvtárat gyűjtött össze. Iskolai tanulmányait szülővárosában, Máramarosszigeten kezdte el. Itt tanult a Piarista Gimnázium 1-2. osztályában.

Az első világháború után a Barna család Nyírszöllőre költözött. Innen járt be Barna Béla a nyíregyházi ev. Kossuth Főgimnáziumba. 1926-ban érettségizett jó eredménnyel. 1928-tól a debreceni Tudományegyetemen folytatta tanulmányait. 1931-ben szerezte meg matematikai-fizika szakos középiskolai tanári oklevelét. 1932-ben doktorált Középiskolai tanári állást 1935-ben kapott a Nagykállói Gimnáziumban. 1941-től a debreceni Fazekas Gimnázium tanára. Az 1942-43-as tanévet a bécsi Collegium Hungaricumban töltötte el ösztöndíjjal. A második világháború idején többször volt katona, először a debreceni gépkocsizó vonatosztálynál, majd a Dunántúlon és Ausztriában, ahol 1945-ben Passau mellett hadifogságba került. 1946 áprilisában szabadult ki. Hazatérése után folytatta közép-iskolai tanári munkáját, de közben a debreceni Tudományegyetem Matematikai Intézetében külső előadó. 1951-től az egyetem alkalmazottja, 1951-53 között adjunktus, 1953-1970 között docens, 1970-től egyetemi tanár a Valószínűségszámítási és Alkalmazott Matematikai Tanszéken. 1965-66-ban az egri Pedagógiai Főiskola Matematika Tanszékén tanszékvezető tanár, mellékállásban. 1976-ban nyugdíjazták, de mint a *Publicationes Mathematicae* fő-szerkesztője még egy év-tizedig bejárt az egyetemre.

Kitüntetései: Oktatásügy Kiváló Dolgozója; Emlékplakett a TTK 25. évfordulója alkalmából 1975; Munka Érdemrend ezüst fokozata 1976.

Tudományos fokozatai: kandidátus (1957), tudományok doktora (1970).

14 tudományos dolgozata és 2 jegyzete jelent meg.

Hosszú középiskolai gyakorlatának hatása egyetemi oktatási-nevelői munkájában is érezhető volt. Tanított klasszikus algebrát, matematikai analízist, elemi matematikát, illetve az 1960-as évek végétől vegyészeknek matematikát.

Tanári, illetve a KLTE Gyakorló Gimnáziumában szerzett szakfelügyelői tapasztalatait megosztotta a tanárjelöltekkel. Matematika szakmódszertani órái, didaktikai gondolkodás módja a tanárjelöltek százaira gyakorolt döntő hatást.

Főbb publikációi:

A medium aritmetiko – geometrikum elméle-téhez. Doktori értekezés. Közlemények a Debreceni Tudományegyetem Matematikai Szemináriumából. 7. füzet 23 oldal, 1932, Über die Divergenzpunkte des Newtonschen Verfahrens zur Bestimmung von Wurzeln algebraischer Gleichungen I-IV. Publ. Math. 3. (1953) 109-118, 4. (1956) 384-397, 8. (1961) 193-207, 14 (1967) 91-97; Über die Iterationen realler Functionen I-III. Publ. Math. 7. (1960) 16-40, 13 (1966) 169-172, 22. (1975) 269-278.

Kántor Sándorné